

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Capvt XIII. Contestatio publice proposita a clericis Constantinopolitanis, &
publicata in ecclesia, quod Nestorius eiusdem sit sententiae cum Paulo
Samosateno, ante CLX. annos ab orthodoxis episcopis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

CAPUT XIII.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιγ^η.

Contestatio publice proposita a clericis Constantinopolitanis, & publicata in ecclesia, quod Nestorius eiusdem sit sententiae cum Paulo Samosateno, ante C L X. annos ab orthodoxis episcopis anathemate condemnato.

VICVM QV E schadam hanc accepturi sunt, eos per sacro sanctam Trinitatem adiuro, obtestorque, ut eamdem episcopis, presbyteris, diaconis, lectoribus, necnon & laicis quoq; Constantinopoli habitantibus ostendant; eiusdemque exemplum ad euidentem haeretici Nestorii confusione iisdē impertiantur; vt qui eadem prorsus sentiat, quæ Paulus Samosatenus ante centum sexaginta annos a catholicis episcopis anathemate condemnatus. Quæ autem ab utroque dicta compriuntur, ea ad hunc modum se habent. Paulus Samosatenus ait: Maria Verbum non peperit. Nestorius ab huius sensu non recedens: Heus tu (inquit) bone vir, Maria diuinitatem nō edidit. Addit Paulus: Neque enim erat ante saecula. Nestorius ait: Diuinitati, quæ tempora condidit, matrem temporaneam assignant. Rursum Paulus: Maria Verbum suscepit; neq; est antiquior Verbo. Nestorius ait: Qui fieri queat, vt Maria ex se genuerit antiquiorem se? Paulus ait: Maria edidit hominem nobis assimilem. Nestorius dicit: Qui ex Virgine natus est, homo est. Paulus ait: Atqui per omnia nobis præstantior est, nam de Spiritu sancto est, diuinisque edi-

Mark.1.
v.10.

Διαμδρυσία τεσπεῖσα εν δημοσίᾳ παρὰ τῷ κληρικῷ Καραντινουπόλεως, ἡ καὶ ἐκκλησία ἐμφανισθεῖσα, ὡς ὅποι φέρονται Νεστοριοί Παῦλον τὸ Σαμοσατέως τὸ αναδηματικόν τεσπεῖσαν ἐκεῖνον εἰπούσης τῷ ὄρθοδοξῷ οἰκονόμῳ.

ΟΡΚΙΖΩ (N) λαμβάνοντα πόδε τὸ χαρῆ (N) καὶ τὸ ἄγιον τελάτῳ, ὡς Φανερόν αὐτὸν τημοναῖς οἰκονόμοις, πρεσβυτέροις, διακόνοις, μάγιστροις, λειποῖς οἰκοδοσίας Καραντινουπόλιν· ἐπ τὸ καὶ τὸ ίσον αὐτοῖς ἐκδοῦσαι τεσπεῖσας ἐλεῖχῳ τὸ αἱρετικὸν Νεστορίου, ὃποι φέρονται τὸ αναδηματικόν Παῦλον τὸ Σαμοσατέως τεσπεῖσαν ἐκεῖνον εἰπούσης τῷ ὄρθοδοξῷ οἰκονόμῳ. ἐστι δὲ τὸ εἰρημόνα οὕτως. Παῦλος εἶπε· Μαρίᾳ (N) λόγον ἐκ ἔτενε. Νεστοριοί συμφώνως εἶπεν· ἐκ ἔτενεν, ὡς βέλνετε, Μαρίᾳ τῷ θεότατῷ. Γαῦλος οὐδὲ γένιον τεσπεῖσας ξενίκων τῇ διμορφῇ τῷ ξενίκων ἐφιστάτησεν. Παῦλος Μαρίᾳ (N) λόγον τεσπεῖσας, καὶ ἐκ ἐστι πρεσβυτέρος τῷ λόγου. Νεστοριοί πᾶς οὐδὲ Μαρίᾳ (N) ἑαυτῆς δεχαμένοις εἶπεν; Γαῦλος· Μαρίᾳ ἔτενεν αἰσθητὸν ήμūν ίσον. Νεστοριοί αἰσθητος ὁ τεχθεὶς ἐκ θρήνου. Παῦλος πρέποντα δὲ καὶ πάντα. Ἐπειδὴ ὡς πνευματικὸν ἄγιον, καὶ ἐξ ἐπαγγελίας, ὡς

ANNO CHRISTI 430. ἐκ τῷ γεγενητῶν οὐ εἰπέ αὐτῷ χάρει. Νεστόριος ἔπειτα πέταμαι, φησι, τὸ πνόμα κατεβὰν^④ ὡσεὶ στείρων, καὶ μήδον ἐπ' αὐτὸν, τὸ πῖναν αὐλαῖψιν αὐτῷ χαρισάμεν^⑤. ἐνταλάμειν^⑥, φησι, τοῖς δόποσι, οἷς οἱ ζελέζατο, διὰ πνέματος ἀρίου αὐτελθεῖν. τὴν δὲ τὴν πληυρὴν Χειρῶν χαρισάμεν^⑦ δοξαν. Γαῦλος^⑧ ἔπειτα μήπε οὐκ Δωμὶλ χειρὸς ἀλόγειν^⑨ ἢ τῆς θείας, μήπε η θεία εὐ αλλων οὔπως οἴην. καὶ τῷ εὐ ποιεῖν φύτας ιώ, μᾶλλον^⑩ δὲ εὐ Μωσεῖ καὶ εὐ πολλοῖς *κυρίοις, μᾶλλον δὲ εὐ Χειρῶν, οὓς εὐ ναψθεισ. καὶ ἀλλαχοῦ λέγει, ἄλλον ἔνα^⑪ Ιησοῦν Χειρὸν, καὶ ἄλλον^⑫ λόγον. Νεστόριος^⑬ ἔπειτα μὴ ἐγχωρεῖν^⑭ τοῦ πατῶν τῷ αἰώνω γέννησι, ἀλλο ἀπαξ γέννησιν, καὶ ταῦτα τῷ θεότητι. Ιδοὺ δὲ δικτυαὶ σαφῶς λέγων ὁ παραβάτης, εἰ μὲν ἐπέχθη δόπος Μαρίας ὁ γέννησις ἐπ' τῷ παῖδε. ιδοὺ σωμανεῖ τῷ αἵρεικῷ Παῦλῳ τῷ Σαμωσατέων, τῷ λέγοντι ἄλλον ἔτι^⑮ λόγον, καὶ ἄλλο^⑯ Ιησοῦν Χειρὸν, καὶ ἐπ' εἰσιν οὓς οὐδὲν οὐρανία κυρίει.

Διὰ τοῦτο ἐπομειωσάμεν^⑰ τοι,

*ζηταῖ τῆς αἵρετος, καὶ μέρος τῷ μαθηματος τῆς ἐκκλησίας Αντιοχείων, οὗ οὐκ πει τῷ τῷ γειτανεῖ^⑱ ὅπερι οἰδεν ἄλλον καὶ ἄλλον θεοῦ μόνον, ἀλλ' ἔνα^⑲ τοῦ πατῶν αἵρετων γένεσιν τῷ θεον οὐκ δοῦ^⑳ δοτοῦται παῖδες, ομοούσιος^㉑ τῷ πατετε. καὶ^㉒ αὐτὸν οὐ πάντα Αὐγούστου Καյσερος^㉓ Μαρίας τῷ γένεται τεχθέντε. ἐξ οὗ μή-

tus promissis, & iuxta scripturam gratia illi data est. Nestorius ait: *Vidi Spiritum descendenterem quasi columbam, & manentem super illum, necnon ascensionis vim illi impertientem: quandoquidem precipientis apostolis, quos elegerat, per Spiritum sanctum assumptus est.* Hic igitur ille est, qui hanc tantam gloriam Christo impertitus est. Paulus ait: *Vt neque is qui generare ex Dauid ducto inunctus est, a sapientia alienus sit; neque tantam sapientiam in alio quopiam, quanta in ipso, extitisse putemus.* Sane fuit illa in prophetis, sed amplior in Moysē: fuit in multis sanctis; at vero in Christo, tamquam in Dei templo, amplissima extitit. Idem in alio loco alium docet esse Iesum Christum, alium rursus Deum Verbum. Nestorius ait: *Fieri nequit, eum qui ante omnia secula natus est, denuo nasci, idque secundum diuinitatem.* En manifestus legis transgressor deprehenditur Nestorius, vt qui eum qui ex patre genitus est, natum ex sacra virgine neget. En Paulo Samosateno hæretico, qui alium asserit esse Verbū, & alium Iesum Christum, neque vnum esse, vt orthodoxa profitetur ecclesia, planissime adstipulatur.

Accipe proinde, o sanctæ fidei zelator, partem quoque sacrae institutionis ecclesiæ Antiochenæ, quam hic tibi assignamus: ex ea enim Christianum nomen ad nos primum defluxit. Illa ergo non alium & alium Dei Filium agnoscit, sed vnum eumdemque, qui ante omnia secula ex Deo & Patre, Patri consubstantialis genitus est; imperante vero Augusto Cæsare ex Maria virgine natus est. Nam his ipsis verbis vtritur:

Tt iiij

ANNO
CHILO
416

Deum verum de Deo vero, con-
substantialem Patri, per quem sa-
cula constituta, & omnia facta
sunt. Qui propter nos descendit,
& natus est ex Maria sancta sem-
per virgine, & sub Pontio Pilato
crucifixus est. & reliqua, quæ in
symbolo consequuntur. Subscri-
bit his B. Eustathius quoque An-
tiochenæ ecclesiæ quondam epi-
scopus, qui fuit e numero trecen-
torum decem & octo episcopo-
rum, qui in magna illa & sancta
Synodo conuenerunt. Scribit is
autem in hunc modum: Non so-
lum homo est, sed Deus quoque;
quemadmodum propheta Iere-
mias testatum facit. *Hic*, inquit,
Deus noster est, nec affimabitur aliis aduersus eum. *Hic* adiuuenit
omnem viam discipline, & tra-
didit illam Iacob pueru suo, & Is-
rael dilectu suo. Post hac in ter-
ris visus est, & cum hominibus
conuersatus est. Et quando, que-
so, cum hominibus conuersatus
est, nisi tum demum, cum ex sa-
cra virgine ut homo natus, simul
cum ipsis adoleuit, simul incre-
menta, simul cibum, simul po-
tum sumpsit, simul denique reli-
qua omnia humana exercuit? Si
quis ergo dicere ausus fuerit, al-
lium esse Filium unigenitum, ante
omnia saecula ex Deo & Patre
natum; & aliud qui genitus est
ex virgine Maria, & non unum
eundemque Dominum Iesum
Christum, anathema sit.

Barmch. 3.
v. 36.

τὸς θεὸν χλωνὸν ἐν θεῷ χλωῇ νοῦ, ὁμοούσιῳ πῷ πατεῖ, δι' οὐ καὶ ἀγάπης κατηρπόδου, καὶ τὸ πάντα ἐψήστο. Πῶ δὲ ἡμᾶς καπλάνηται, καὶ ψυχητέται ἐν Μαρίας τῆς ἀγίας τῆς αἰτοφύτεου, καὶ σω-
εοτέται Ἐπὶ Ποντίου Γιλατοῦ. καὶ τὰ ἔξι τὰ συμβόλου. σωφρόντες τούτοις καὶ ὁ μακάρες Ἐπικο-
πῶ Εὐστάθιος, ὁ τῆς αἵτης Αγ-
ιοχείας, εἰς ὧν * ἀπὸν τῷ τελε-
κοσιων δεκαοκτὼ Ἐπικόπων Ἐπὶ⁷
τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης σωόδου,
λέγων οὕτω· τὸ μὴ μόνον ἀνθρώ-
πον, δλὰ καὶ θεὸν, καθὼς καὶ Ιε-
ρείας ὁ τεφίτης λέγει· οὗτος
ὁ θεὸς ἡμῶν, οὐ λογιαθίστηκε ἐπερ
τεφίτης αὐτὸν. Κέμπε πάσαιν οὖδεν Ἐπι-
κόπων, καὶ ἐδωκεν αὐτὸν Ιακὼ-
βῷ παύλῳ αὐτῷ, καὶ Ισραὴλ τῷ ἱγα-
πηρῷ τούτῳ αὐτῷ. μῆτ τοῦτο Ἐπὶ⁷
τῆς γῆς ὄφεων, καὶ τοῖς αἰθρόποις
σωανετεράφη. πότε δὲ σωανετερά-
φη αἰθρόποις, εἰ μὴ ὅτε σωεψύν-
θη μετ' αὐτῶν ἐν παρθένου, η σω-
ητήτως, καὶ σωνεύσηται, καὶ σω-
τήται, καὶ σωτέφαγε, καὶ τὸ ἄλλα; οὐ
τὸς οὐδὲ πολιτισμὲ λέγειν ἄλλον ἔνα
ψὸν Πῶ τεφίτης πάντων τῷ αἰώνω μο-
νογυνῷ, Πῶ ἐκ τῆς πατέρος ψυχη-
τέται, καὶ ἄλλον Πῶ ἐκ Μαρίας τῆς
αἰτοφύτεου τεχθένται, καὶ οὐ Πῶ αἱ-
τὸν ἔνα κιέλον Ιπσοῦ Χριστοῦ, οὐ
διάδεμα.